

Vánoce: 39. U Boha není nic nemožného

Víra není procházkou růžovou zahradou, vyžaduje často docela nový pohled na sebe sama a na lidi kolem.

Vánoce

U Boha není nic nemožného

1. čtení: Genesis 18, 1 – 15

1 I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu.
2 Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi

3 a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka.

4 Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom.

5 Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posilnili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka.“ Odvětili: „Učiň, jak říkáš.“

6 Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a řekl: „Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby.“

7 Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytče a dal mládenci, aby je rychle připravil.

8 Potom vzal máslo a mléko i dobytče, jež připravil, a předložil jim to . Zatímco jedli, stál u nich pod stromem.

9 Pak se ho otázali: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“

10 I řekl jeden z nich : „Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna.“ Sára naslouchala za ním ve dveřích stanu.

11 Abraham i Sára byli staří, sešli věkem, a Sáře již ustal běh ženský.

12 Zasmála se v duchu a řekla si: „Když už jsem tak sešlá, má se mi dostat takové rozkoše? I můj pán je stařec.“

13 Tu Hospodin Abrahamovi řekl: „Pročpak se Sára směje a říká: ‚Což mohu opravdu родit, když už jsem tak stará?‘

14 Je to snad pro Hospodina nějaký div? V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna.“

15 Sára však zapírala: „Nesmála jsem se,“ protože se bála. On však řekl: „Ale ano, smála ses.“

2. čtení: Lukáš 1, 26 – 38

26 Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret,

27 k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria.

28 Přistoupil k ní a řekl: „Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“

29 Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená.

30 Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha.

31 Hle, počneš a porодиš syna a dáš mu jméno Ježíš.

32 Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida.

33 Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.“

34 Maria řekla andělovi: „Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?“

35 Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží.

36 Hle, i tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná.

37 Neboť ‚u Boha není nic nemožného‘.“

38 Maria řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ Anděl pak od ní odešel

Sestry a bratři, asi už jste taky někdy dostali mail nebo přímo dopis se srdečným blahopřáním od nějaké firmy. Nemyslím teď na vánoční blahopřání.

Gratulace, o kterých mluvím, se obvykle týkají nějaké výhry. Jako že jsi byl nebo byla třeba počítačem vybrán nebo byla vybrána do nejužšího kola velké soutěže a jako jediný-jediná máš velkou, téměř jistou šanci, vyhrát třeba milión, auto nebo nějakou podobnou maličkost.

Člověk by už chtěl vyskočit nadšením do stropu, ale než se od země odrazí, obvykle si všimne ještě nějakého dodatku. Bývá v něm uvedeno, že k tomu, aby skutečně vyhrál, musí se přihlásit, což znamená zaplatit nějakou menší sumičku, případně zakoupit nějaký ten skvělý, jedinečný a dokonalý výrobek.

Jinak řečeno, vydělávat se dá různým způsobem. Důvěřivých lidí je stále dost a dost. Nejinak tomu bylo i před dvěma tisíci lety.

A teď si vezměte, že za dejme tomu patnáctiletou Marií, dívčinou sotva odrostlou dětství, přijde někdo s oznámením, že prý ona má skutečně velké štěstí, štěstí, které dosud žádnou jinou dívku nepotkalo.

A Marie na tu osobu hledí a neví, co si o tom zjevení má hned pomyslet. Je to snad zástupce nějaké firmy, je to nějaká obchodní strategie? Co se jí to vlastně snaží namluvit?

Musel jí zarazit už pozdrav: „Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou!“ Zní to podobně jako podvodný mail: Máš velké štěstí! Právě jsi vyhrála v loterii! Gratulujeme!

Tak teď jen zjistit, co je za tím oznámením napsáno malými písmenky. Jestli to zase není jen způsob, jak člověka přimět, aby si koupil obyčejné hrnce za desetinásobnou cenu.

Copak se tak Marii asi honilo hlavou? Nedávno jí rodiče zasnoubili s tesařem Josefem. Budou se brát, ale až trochu později. Nejdřív se mezi rodiči obou stran musí vyřešit majetkové otázky, výše věna a

tak podobně. Že by to oznámení mělo spojitost s jejím zasnoubením? Josef je sice dobrá partie, ale proč tak velkolepá slova?

Marie není z těch, kteří hned tak někomu naletí. V jejích velkých černých očích je patrný otazník.

Evangelista Lukáš, který nám celý příběh vypráví, cizince představuje jako Gabriele. Povoláním se jedná o anděla, česky bychom řekli posel nebo současným jazykem tiskový mluvčí.

Gabriel má na starosti seznamovat vybrané lidi s Božími záměry, zvláště v případech, kdy se Bůh rozhodne jednat nějak podle lidských měřítek neobvykle a nestandardně.

Gabriel má za sebou už několik významných misí. Kdysi dávno navštívil, ještě se dvěma kolegy, třeba praotce Abrahama a jeho ženu Sáru. Byli to už staroušci nad hrobem, ale on jim přišel říct, že budou mít ještě kluka.

Sára z toho měla docela legraci a brala to jako dobrý vtip. Boží poslové jí na její smích řekli něco v tom smyslu, jako že pro Hospodina to není žádný zázrak. To co lidem může připadat až bláznivě neskutečné, je pro něj docela normální postup.

Abraham se tenkrát nesmál, protože už ze své zkušenosti Boží povahu znal. Před lety na Hospodinovu výzvu opustil širokou rodinu a dobré bydlo v jenom z nejbohatších regionů tehdejšího světa a vydal se do neznáma.

A teď se mu na stará kolena má narodit kluk. Proč to všechno? Abraham tuší, že tyhle Boží plány mají co dočinění se záchranou světa, který se trvale potácí ve vlnách násilí, nespravedlnosti a nenávisti.

Bůh mu už naznačil, že z jeho potomků vytvoří svůj lid a ten pak přijde všemu lidstvu k dobru. Bude to lid zvláštní, prostě jiný, než je běžné.

No a Abrahamovi se v jeho stařeckých očích opět zablýskne světlýlko dobrodruha víry. Takový nápad nemůže odmítnout. Zase se něco děje, zase se půjde neprošlapanou cestou!

S Hospodinem se člověk rozhodně nenudí, a Abraham ten nudu nemá rád.

O nějakých pár stovek let později stojí nyní posel Gabriel s podobným nápadem před dívčinou Marií. Na její tázavý pohled se ji nejprve snaží trochu uklidnit.

Neboj se, Marie. Nejsem agent s teplou vodou, nepřišel jsem ti oznámit, že ses dostala do finále nějaké skvělé loterie. Neboj se, chci ti jen oznámit, že si tě Hospodin vybral k jednomu novému abrahamovskému dobrodružství.

Narodí se ti kluk, který dá znovu dohromady Boží lid, aby byl všem lidem k dobru. Narodí se ti budoucí král.

A Marie je z téhle zprávy trochu mimo. Ze sobotní besídky si pamatuje, že jednou přijde Mesiáš, který svět obnoví do své původní podoby. Který bude vládnout po nebesku, spravedlivě a s citem, ne tak přízemně, sebestředně a nelidsky jako ti všichni panovníci současní.

A Marie by u toho chtěla být, nosí v sobě onu abrahamovskou víru, onu ochotu investovat samu sebe do něčeho nadějného, do něčeho, co tu ještě nebylo, do něčeho, co otvírá novou, lepší budoucnost.

Je ochotna jít do toho, jako do toho šel kdysi Abraham se Sárou. Zároveň si ale uvědomuje, že je v poněkud jiné pozici než oni dávní prapředkové. Hlavou se jí honí nejrůznější varianty, jak vyřešit

otázku věna, jak uspišit konání svatby, aby mohl být celý projekt co nejrychleji nastartován.

Jenže Gabriel nic takového neřeší a čeká, až Marii dojde, o jak urgentní záležitost se jedná. Svatba nesvatba, má se narodit Mesiáš, tady prostě musí jít všechno ostatní stranou!

Takhle už to holt bývá, když k člověku přijde Hospodinův posel s nějakou novou výzvou.

Obvykle není moc času na nějaké rozhodování. Bible je plná takových na první pohled unáhlených až bláznivých rozhodnutí. Je to však jenom první pohled, na druhý pohled, na pohled víry, je to docela normální.

Marie si uvědomí, že Boží plány a výzvy nesnesou odkladu. Víra nezná ono jinak dobře známé „mañana“ – až zítra, až po svatbě, nebo třeba až zorám pole, až pohřbím otce, až budu mít chuť, až budu mít dost peněz.

Známe to z Ježíšových podobností. Je třeba se rozhodnout hned teď, neohlížet se do minulosti ani na své okolí. Pokud za námi Bůh přijde s výzvou, abychom se přidali do jeho plánů na záchranu světa, abychom se rozhodli být ostatním lidem a celému světu k dobru, pak není čas na nějaké dlouhé uvažování.

Slyšíme Marii, jak bezradně poslovi Gabrielovi namítá, že stejně bude muset do svatby počkat, protože přece nemá jak to dítě počít.

Na podobné technické námitky jsou ovšem andělé zvyklí. Gabriel odpovídá stejně jako kdysi Sáře: Pro Hospodina takové podružnosti nejsou důvodem k tomu, abychom složili ruce v klín a čekali snad na lepší podmínky. Kdepak. Jdeš do toho nebo mám snad hledat někde jinde?

Pro Marii tak nastal nejtěžší okamžik jejího rozhodování. Víte, člověk by byl občas docela ochoten něco pro Pána Boha udělat, tak nějak z víry, nezištně a s nasazením, ale jedině za předpokladu, že do toho půjde ještě někdo další, že v tom nezůstanu sám, že si nakonec od těch druhých nevysloužím posměch nebo dokonce odsudek.

Jenže ono to takhle ve víře nefunguje. Když za člověkem Bůh přijde s nějakou novou, zdánlivě možná bláznivou výzvou, vždycky se musí rozhodnout **sám** za sebe. Musí na sebe **osobně** vzít všechna rizika s tím související, musí mít **sám** odvahu vykročit.

Takhle to bylo s Abrahamem, když vyšel ze zajištěného domova do neznáma, takhle to bylo i s Marií, která nakonec vnitřní zápas víry vybojovala.

„Hle služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova“, jinak řečeno: „Jdu do toho Gabrieli, i přes všechna rizika se mi tenhle plán líbí a chci být jeho součástí“.

Vzala na sebe riziko, že bude nařčena z cizoložství, že ji snoubenec Josef opustí, že ji nakonec třeba podle zákona ukamenují.

Co říci závěrem. Snad jen, že víra, o níž je v Bibli řeč, je vždycky spojená s osobním nasazením a také s rizikem nepochopení.

A také, že se nejedná o víru ve smyslu nějaké ideologie, nejedná se v první řadě o nějaké dogmatické poučky.

Víra je aktivní zapojení se do Božích plánů s cílem záchrany světa. Nic víc a nic méně.

Pánu Bohu jde o to obnovit svět do jeho původní podoby. Aby se stal zase prostorem vzájemné sounáležitosti, prostorem pokoje, milosrdenství a spravedlnosti.

Taková víra ovšem není procházkou růžovou zahradou, vyžaduje často docela nový pohled na sebe sama a na lidi kolem. Nejednou vyžaduje vydat se do neznáma, jednat jinak, než je běžné.

Je to však víra plná naděje, víra, v níž se budoucnost stává skutečností. Víra Abraháмова, Mariina, víra Ježíšova. Taková víra stojí za to.

PeČ

SPCH 25. 12. 2019 Boží hod vánoční

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo [facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů](#)